

מ"ת 14275/07/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'אבר, מג'די אברהים, מוחמד ג'אבר

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 14275-07-18 מדינת ישראל נ' ג'אבר (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 63392/2018

בפני כבוד השופטת ד"ר חיה זנדברג
מבקשים מדינת ישראל

נגד
משיבים

1. מוחמד ג'אבר (עציר)
2. מג'די אברהים (עציר)
3. מוחמד ג'אבר (עציר)

החלטה

בענינו של משיב 1

בקשת המשיב 1 לשחררו לחלופת מעצר לאלתר. לאחר העיון, החלטתי לדחות את הבקשה. להלן נימוקיי.

כתב האישום

- ביום 5.7.18 הוגשו נגד המשיבים שני כתבי אישום שעסקו בפרשה אחת: כנגד המשיבים 1 ו-2 הוגש כתב אישום אחד (ת.פ. 14126-07-18), וכנגד המשיב 3 הוגש כתב אישום שני (ת.פ. 14164-07-18).
- לפי הנטען בכתבי האישום, בין משפחתו של המשיב 1 לבין משפחתו של המתלונן קיים סכסוך בשל החשד כי בניו של המתלונן היכו את בן דודו של משיב 1 והזיקו לרכבו.
- בקבות זאת, וביוזמת המשיב 1, המשיבים 2 ו-3 הציתו ביום 8.2.2018 את רכבו של המתלונן, כאשר המשיב 1 ואדם נוסף בשם מוחמד דיאב מתצפתים. לאחר ההצתה, המשיבים 2 ו-3 נמלטו לביתו של המשיב 2 וזרקו את בגדיהם, כפי שהדריך אותם המשיב 1 לעשות. המשיב 2 נתן למשיב 3 בגדים להחלפה, ומרח משחה על כווייתיו של המשיב 3, שבגדיו עלו באש והוא נכווה במהלך ההצתה.
- עוד נטען בכתב האישום כי למחרת היום, המשיב 3 נסע לרמאללה כדי שלא ייעצר. במהלך שהותו ברמאללה, המשיבים 1 ו-2 הגיעו לבקרו. המשיב 1 אף שוחח עם המשיב 3 על חקירת המסורה.
- על בסיס העובדות המתוארות, יוחסו למשיבים בכתבי האישום הנ"ל העבירות של הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא וסעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ו-1977, ושל שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ו-1977.
- הבקשה למעצר עד תום ההליכים**
- כתבי האישום הוגשו, כאמור, ביום 5.7.18. עם הגשת כתבי האישום, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיבים.
- בדיון שהתקיים בבקשה זו בו ביום, הסניגורים של המשיבים, כולם, ביקשו כי נוכח היקף חומר החקירה הקיים בתיק, הבקשה למעצר עד-תום ההליכים תתברר ביום 23.7.18, שאז ניתן יהיה לקיים דיון מעמיק בבקשה, לאחר שיעניו בחומר החקירה. כמו כן, הסניגורים של המשיבים, כולם, הסכימו שבעניינו קיימות ראיות לכאורה במידה הנדרשת בשלב ראשוני זה של ההליך.
- לפיכך, שלוש המשיבים נעצרו במועד האמור, 5.7.18, עד להחלטה אחרת (בכפוף לבקשת סנגורו של המשיב 1 להלן), והבקשה למעצר-עד-תום ההליכים נקבעה, כאמור, לדיון ליום 23.7.18.

בקשת המשיב 1 לשחרורו בתנאים

- חרף האמור לעיל, כלומר חרף ההסכמה על כך שקיימות בעניינו ראיות לכאורה כנדרש בשלב ראשוני זה של ההליך, ביקש עו"ד אבי אודיז, בא-כוחו המלומד של המשיב 1, כי המשיב 1 ישוחרר לאלתר בתנאים, ולא ישהה במעצר עד למועד הדיון המעמיק בבקשה למעצר עד תום ההליכים.
- טעמו של הסנגור היה זה: המשיב 1 נעצר על ידי המשטרה לאחר ההצתה, ושוחרר בתנאים על-ידי בית משפט זה ביום 19.2.18 (עמ"י 43652-02-18). מאז ועד ליום 27.6.18 היה המשיב 1 משוחרר. המשיב 1 נעצר שוב רק לפני כשבוע, ביום 27.6.18, ומאז הוא שוהה במעצר. הסנגור טען כי נוכח העובדה שהמשיב 1 היה משוחרר למשך 4 חודשים, כשמדובר באדם ללא עבר פלילי, העובד בעובדה קבועה ומתנדב במסורה, יש בה כדי להצדיק את שחרורו של המשיב 1 בתנאים על אתר. הסנגור הוסיף וטען כי מעצרו המחודש של המשיב 1 ביום 27.6.18 וכן הארוכות המעצר שבאו בעקבותיו (מ"י 66216-06-18; מ"י 68963-06-18) נעשו, כך לטענתו, שלא כדין, ולא עלו בקנה אחד עם החלטת בית המשפט המחוזי, שציווה, כאמור, ביום 19.2.18, על שחרורו של המשיב 1 בתנאים. הסנגור הפנה לפסיקה, שלטענתו תומכת בטיעונו.
- מנגד, עו"ד בריג'יט ויטאלי, באת הכוח המלומדת של המבקשת, התנגדה לבקשה. עו"ד ויטאלי טענה כי משאין מחלוקת כי קיימות בעניינו ראיות לכאורה במידה הנדרשת בשלב ראשוני זה של ההליך, איז נוכח המסוכנות הנלמדת מהמעשה המיוחס למשיב 1 - שהיה הדמות המרכזית שהובילה את האירוע, בפרט נוכח העובדה שמדובר בסכסוך בין שתי משפחות באותו הכפר, כמו גם נוכח חשש השיבוש הקיים בעניינו, איז יש מקום לצוות על מעצרו של המשיב 1 עד לדיון, שיתקיים בענינם של המשיבים ובשאלת קיומן של ראיות לכאורה ביום 23.7.18.
- עו"ד ויטאלי הוסיפה וטענה כי הסיבה לשחרורו בתנאים של המשיב 1 ביום 19.2.18 הייתה קשורים ראיתיים. לדבריה, מעצרו המחודש של המשיב 1 ביום 27.6.18 נבע מהתפתחות חקירתית: המשיב 3, שכנזכר בכתב האישום נמלט לאחר ההצתה, נתפס בינתיים והפליג את המשיבים האחרים. לטענת עו"ד ויטאלי התמונה הראייתית השתנתה לאחר שחרורו הקודם של המשיב 1 ממעצר, ולפיכך אין לגזור גזירה שווה מהשחרור בעבר לקיומה של הצדקה לשחרור מיד כבר עתה, ואין מקום לשחרר את המשיב 1 על אתר אלא יש מקום לקיים את הדיון בענינו ביום 23.7.18. עו"ד ויטאלי הצהירה כי המבקשת לא תבקש לייחס משקל לכך שהמשיב 1 נתון במעצר ממועד הגשת כתב האישום ועד למועד הדיון ביום 23.7.18. עו"ד ויטאלי הפנתה לפסיקה התומכת, לטענתה, בעמדתה זו.
- דיון והכרעה**
- לאחר העיון, החלטתי לדחות את הבקשה לשחרורו בתנאים של המשיב 1 על אתר.
- אין חולק כי מקום בו אדם היה משוחרר פרק זמן משמעותי, ראוי שעניו השחרור יישקל בין שאר השיקולים, הנשקלים על-ידי בית המשפט בשעה שהוא דן בשאלת מעצרו של האדם (ראו בש"פ 1237/04 מ"י נ' גיאסוב, פורסם בבנו (20014); בש"פ 5129/15 וולקין נ' מ"י, פורסם בבנו (2015)). אולם, זהו אך אחד מן השיקולים הצריכים לענין. שיקולים כבדי משקל נוספים הם, כמובן, שאלת קיומן של ראיות לכאורה ושאלת קיומן של עילת מעצר ושל חלופת מעצר. ברי כי ככל שמשקלן של הראיות לכאורה כבד יותר וככל שעוצמתן של עילות המעצר רבה יותר, כך המשקל של היותו של האדם משוחרר - קטן. ולהפך. זוהי, למעשה, "מקבילת הכוחות" המוכרת בפסיקה: "קיימת מקבילת כוחות בין עוצמת הראיות ועילת המעצר לנוכחותו של בית המשפט לשחרר נאשם לחלופת מעצר" (בש"פ 567/16 מלול נ' מ"י, פורסם בבנו (2016)), בפסקה 9 להחלטה. וראו גם בש"פ 6722/15 נילם נ' מ"י, פורסם בבנו (2015)).
- על כן, המיקום הגיאומטרי הנכון לקיום דיון מקיף ומעמיק בטענותיו של הסנגור בדבר המשקל שיש לייחס להיותו של המשיב 1 משוחרר תקופה ארוכה טרם מעצרו לפני כשבוע, הוא במסגרת הדיון שעתידי להתקיים בכלל הסוגיות הצריכות לענין המעצר עד-תום ההליכים, המה שאלת קיומן של ראיות לכאורה, שאלת קיומה של עילת מעצר ושאלת קיומה של חלופת מעצר. כל אלו עתידיים להתלבן בדיון הקבוע ליום 23.7.18.
- בשלב ביניים זה, די בכך שאין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, כנדרש בשלב זה של ההליך. מכיוון שכך, ברור כי בעניינו קיימות גם עילות מעצר כבדות משקל, נוכח העובדה כי לפי הנטען בכתב האישום המשיב 1 היה הרוח החיה ביחס להצתה, הצתה שביסודה ניצב סכסוך בין שתי משפחות המתגוררות במקום אחד, כמו גם נוכח ההדרכה שהמשיב 1 נתן - לפי הנטען בכתב האישום - למשיבים 2 ו-3 לזרוק את בגדיהם לאחר ההצתה, ובשל כך שהמשיב 1 - לפי הנטען - שוחח עם המשיב 3 על חקירת המסורה בשעה שהלה שהה ברמאללה.
- במילים אחרות, "מקבילת הכוחות" הקיימת בעניינו, נוכח השלב המוקדם של ההליך, מובילה למסקנה כי נוכח התשתית הראייתית הקיימת, כנדרש בשלב זה של ההליך, כמו גם נוכח עילות המעצר המתוארות, איז הנכון הוא כי המשיב 1 יישאר במעצר עד להחלטה אחרת, ובפרט עד לדיון הקבוע בבקשה ליום 23.7.18.
- בנסיבות אלו, דין הבקשה לשחרור על אתר להידחות, והמשיב 1 ייעצר עד להחלטה אחרת.
- נרשמה הצהרה ב"כ המבקשת כי המבקשת לא תבקש לייחס משקל לכך שהמשיב 1 היה נתון במעצר מיום הגשת כתב האישום ועד ליום הדיון בבקשה, הקבוע ליום 23.7.18.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ח, 08 יולי 2018, בהעדר

הצדדים.